

introduction of digital technologies in all spheres of life: from interaction between people to industrial production, from household items to children's toys, clothes, etc. This is the transition of biological and physical systems to cyber biological and cyber physical (combining physical and computing components). Transition of activities from the real world to the virtual world (online) [5].

There are many definitions of the digital economy nowadays. This is due to the relevance of this phenomenon and the variety of approaches to it by scientists. In our opinion, the digital economy is an economy based on the production and distribution of goods and services using the latest information and communication technologies.

Список використаних джерел

1. Онищенко Ю.І., Еволюція теоретичних підходів до визначення сутності дефініції «цифрова економіка». Економічна теорія та історія Економічної думки. 2018. 6 (49). С. 9-13.
2. Defining, Conceptualising and Measuring the Digital Economy URL: <https://ssrn.com/abstract=3431732>
3. Advancing the Digital Economy into the 21st Century URL: Lane, N. Advancing the Digital Economy into the 21st Century. Information Systems Frontiers 1, 317–320 (1999). <https://doi.org/10.1023/A:1010010630396>
4. Апалькова В.В., Концепція розвитку цифрової економіки в Євросоюзі та перспективи України. Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара. 2018. 4. С. 9-18.
5. Україна 2030Е — країна з розвинутою цифровою економікою URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html#6-2-1>

Соловійова О. В., здобувачка вищої освіти 4 курсу, група Мен-171

Науковий керівник – **Повна С. В.**, к.е.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

РОЗВИТОК САДІВНИЦТВА ТА РИНКУ ОБРОБКИ ПЛОДООВОЧЕВОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ

Садівництво – це традиційна сфера сільського господарства України, яка має тривалу історію. Значна роль цієї галузі полягає в першу чергу в тому, що тут виготовляються лише корисні продукти харчування, які мають до того ж й значні лікувальні властивості. Ягоди та плоди містять не тільки важливе значення як незамінні продукти харчування, а й відзначаються високими лікувальними властивостями. Кілограм плодів та ягід містить у середньому 436 ккал (2118 кДж), що становить близько 15% повноцінної добової норми споживання. При раціональному споживанні різних ягід та плодів, та продуктів їх промислової переробки, якість харчування людини за складом легкозасвоюваних вуглеводів, органічних кислот і вітамінів значно збільшується [3].

Потенційно плодоягідне виробництво України в змозі задовольнити як внутрішні потреби, так і випускати садівницьку продукцію за кордон. Проте на сучасному етапі обсяги виробництва ягід і плодів в країні абсолютно незначні у порівнянні із країнами розвинутого садівництва, не дивлячись на те, що в Україні сприятливі умови для розвитку цієї галузі. Наприклад, Україні в роки з найбільш високим валовим збором садівницької продукції її

виробництво в розрахунку на душу населення складало біля 80 кг, в той час коли в США споживання ягід та плодів складає 100 кг [1].

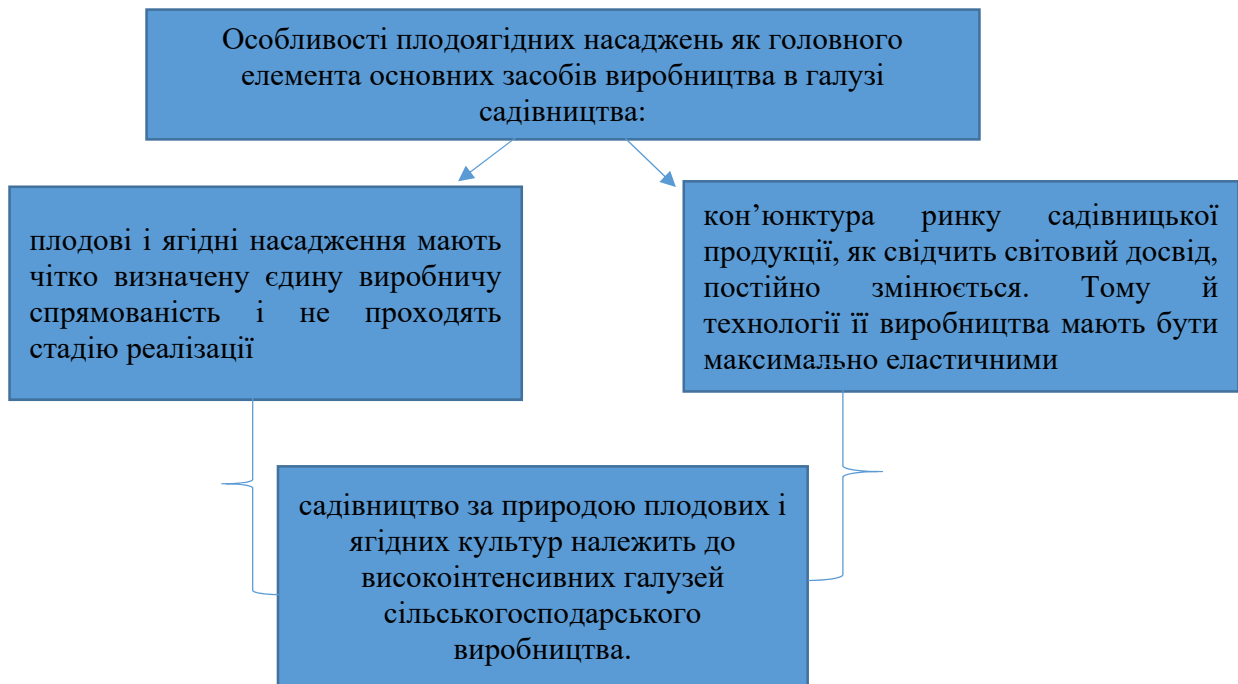

Рисунок 1 – Конкретизовані особливості плодоягідних насаджень

В країні головними виробниками плодів та ягід в 2020 році були приватні селянські господарства — 75,15%, при тому що вони займали лише 65,13% усіх площ насаджень. На долю фермерських садівницьких господарств приходиться біля 4,08% виготовленої продукції. Потрібно підкреслити тенденцію розвитку фермерських садівницьких підприємств. Найбільші результати у виробництві ягід та плодів належать сільськогосподарським виробництвам. У фермерських садівницьких господарствах країни обсяг урожайності плодоносних культур потроху збільшується, що пов'язано, перш за все, із застосуванням новітніх технологій у виробництві ягід та плодів, із поліпшенням рівня інтенсифікації галузі [1].

Для більш ефективного розвитку садівництва головну роль відіграє розширення збуту на внутрішньому ринку та використання експортного потенціалу галузі. За дослідженнями вітчизняних науковців, щорічний обсяг експорту ягід та плодів країни може становити 250 – 300 тис. тонн, для цього необхідно розробити механізм державного протекціонізму та захистити вітчизняного товаровиробника від експансії з інших країн тих видів садівницької продукції, які можна успішно вирощувати в нашій країні [2].

Рисунок 2 – Складові розвитку інфраструктури ринку плодоягідної продукції

Отже, для подальшого вдосконалення промислового садівництва потрібне об'єднання організаційно-економічних чинників з технічними та технологічними. Одним із напрямів кардинальної модифікації економічної ситуації в галузі садівництва є покращення володіння існуючих ресурсів господарств і біокліматичного потенціалу регіонів через запровадження інтенсивних ресурсозберігаючих технологій вирощування плодоягідних культур, поширення мережі підприємств, спеціалізованих на виробництві ягід та плодів, вдосконалення розміщення садів, покращення організації сортового складу насаджень.

Список використаних джерел

1. Наумчик програма розвитку садівництва України на період до 2026 року. Режим доступу: <http://www.minagro.gov.ua>
2. Економіка та організація промислового садівництва України: монографія / Бугай О.М., Циб В.А., Кондратюк П.В. та ін.]; за ред. О.М. Шпак. — К.: ННЦ ІАЕ, 2015. — 232с.
3. Єрмоленко О.Ю. Ринок фруктів і ягід / О.Ю. Єрмоленко, А.В. Яценко, Т.Є. Кондратюк, І.І. Ковтунович, О.В. Рибак, А.І. Шуйко / За ред. Єрмоленко О.Ю. — К.: ІАЕ УААН, 2014. — 54с.

Стасюк О. А., здобувачка вищої освіти гр. ММенп-201

Науковий керівник – **Попело О. В.**, д.е.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

СУЧАСНИЙ СТАН ЦИФРОВІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

Сучасні цифрові технології стали повсякденною та невід'ємною частиною людського життя. Адже те, що ще декілька століть вважали науковою фантастикою, зараз сприймається як щось загальне та саме собою зрозуміле, наприклад, сучасні смартфони, віртуальна реальність, роботи зі штучним інтелектом та ін. Тож не дивно, що глобальне суспільство стає все більш залежним від цифрових технологій та інфраструктури. Банківська справа, медична сфера та й окремі користувачі частіше покладаються на цифрові мережі та бази даних. До того ж, тенденції вказують на подальше збільшення масового використання цифрових технологій, викликане ажіотажем навколо штучного інтелекту та обіцянками зростання та ефективного функціонування цифрової економіки [1, с. 17-20].

Україна не стала винятком і також сприяє створенню інформаційного суспільства та поширення цифровізації в державі. Цифрові технології - це основа добробуту в Україні;